

Föreskrifter om ändring i Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2017:2) om värdepappersrörelse;

FFFS 2026:7

Utkom från trycket
den 22 maj 2026

beslutade den 18 maj 2026.

Finansinspektionen föreskriver¹ med stöd av 6 kap. 1 § 28 förordningen (2007:572) om värdepappersmarknaden i fråga om Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2017:2) om värdepappersrörelse

dels att nuvarande 7 kap. 11–22 §§ ska betecknas 7 kap. 14–25 §§,
dels att 7 kap. 8–10 §§ och nya 7 kap. 14, 15, 18 och 21 §§ ska ha följande lydelse,
dels att rubrikerna närmast före nuvarande 7 kap. 11 och 22 §§ ska sättas närmast före nya 7 kap. 14 och 25 §§,
dels att det ska införas tre nya paragrafer, 7 kap. 11–13 §§.

7 kap.

8 § 19–25 §§ finns bestämmelser om villkor för att ett värdepappersinstitut ska få ta emot investeringsanalyser från en tredjepart utan att det ska betraktas som en ersättning eller förmån enligt 9 kap. 21 eller 22 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

När bestämmelserna tillämpas ska handelskommentarer och andra skräddarsydda handelsrådgivningstjänster som är oupplösligt knutna till utförandet av en transaktion i ett finansiellt instrument inte anses utgöra investeringsanalyser.

9 § Ett värdepappersinstitut får ta emot en investeringsanalys från en tredjepart utan att det ska betraktas som en ersättning eller förmån enligt 9 kap. 21 eller 22 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, om

1. tredjeparten inte deltar i utförandetjänster,
2. tredjeparten inte ingår i en koncern där något företag erbjuder utförandetjänster eller förmedlingstjänster, och
3. värdepappersinstitutet årligen bedömer den använda analysens kvalitet, användbarhet och värde samt hur den analys som används kan bidra till bättre investeringsbeslut.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/2811.

10 § Ett värdepappersinstitut får – utöver vad som anges i 9 § – ta emot en investeringsanalys från en tredjepart utan att det ska betraktas som en ersättning eller förmån enligt 9 kap. 21 eller 22 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, om institutet

1. har träffat ett avtal med tredjeparten där metoden för ersättning framgår, inbegripet hur den totala kostnaden för investeringsanalys beaktas när de totala kostnaderna för investeringstjänster fastställs, i de fall där tredjeparten tillhandahåller både utförandetjänster och investeringsanalyser,

2. årligen bedömer den använda analysens kvalitet, användbarhet och värde samt hur den analys som används kan bidra till bättre investeringsbeslut,

3. informerar sina kunder om

a) huruvida institutet använder gemensam eller separat betalning för utförandetjänster och investeringsanalys, och

b) vilken typ av information som institutet lämnar när gemensam respektive separat betalning används,

4. ger sina kunder tillgång till institutets riktlinjer för betalning för utförandetjänster och investeringsanalys, och

5. uppfyller kraven i

a) 11, 12 och 25 §§, om institutet använder gemensam betalning för utförandetjänster och investeringsanalys, eller

b) 13 och 25 §§, om institutet använder separat betalning för investeringsanalys.

11 § När ett värdepappersinstitut som använder gemensam betalning för utförandetjänster och investeringsanalys känner till de totala kostnaderna som kan hänföras till investeringsanalyser från en tredjepart, ska institutet dokumentera dessa kostnader. Institutet ska om en kund begär det, årligen tillhandahålla kunden information om kostnaderna.

12 § Om ett värdepappersinstitut betalar gemensamt för utförandetjänster och investeringsanalys ska det informera sina kunder om hur det förhindrar eller hanterar intressekonflikter enligt 9 kap. 9 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

13 § Ett värdepappersinstitut som betalar separat för en investeringsanalys ska betala med egna medel eller kundmedel. Om institutet betalar med kundmedel ska det följa 14–24 §§.

14 § Ett värdepappersinstitut som betalar separat för en investeringsanalys med kundmedel, ska använda ett särskilt konto för analysutgifter (analyskonto) som kontrolleras av institutet.

15 § Ett värdepappersinstitut får komma överens med en kund om att den ska betala för en investeringsanalys om den bidrar till de beslut om investeringar som kunden tar eller som institutet tar för kundens räkning (analysavgift). Det ska framgå av överenskommelsen vilken analysavgift kunden ska betala och hur ofta den ska betalas. Analysavgiften får inte ändras utan att kunden först får tydlig information

om ändringen. Institutet ska sätta in analysavgiften som det tar ut från kunden på ett sådant analyskonto som anges i 14 §.

18 § Ett värdepappersinstitut ska säkerställa att dess analysbudget är baserad på en rimlig bedömning av institutets behov av investeringsanalyser. Styrelsen ska se till att medlen för inköp av investeringsanalyser fördelas på ett lämpligt och kontrollerat sätt. Syftet är att budgeten ska förvaltas och användas så att det bäst gynnar institutets kunder.

Institutets kontroller enligt första stycket ska omfatta hela verifikationskedjan för utbetalningar till de leverantörer som tillhandahåller investeringsanalyser, och för hur de utbetalda beloppen fastställs utifrån kvalitetskriterierna i 19 §. Institutet får inte använda medel från analysbudgeten och analyskontot för internt analysarbete.

21 § Ett värdepappersinstitut som använder ett analyskonto ska, i samband med att institutet kommer överens med en kund om att den ska betala en analysavgift enligt 15 §, lämna information om det budgeterade beloppet för investeringsanalyser och den beräknade analysavgiften för kunden. Kunden ska även få årlig information om den totala analysavgift som den har betalat.

Dessa föreskrifter träder i kraft den 6 juni 2026.

JOHAN ALMENBERG

Charlotte Eliasson